

Mennyivel inkább áll ez a kijelentés a különböző vallásfelekezetek tagjaira nézve. A bajtársi élet pangásának indító okai közül fel kell említeni a fegyelem teljes hiányát. Ahol nincs fegyelem, ott nincs erő. Ebből a meggondolásból ered az a törekvés, amely az egyetemi ifjúság egésze megszervezésének biztosítékát, a fel és alárendeltségi viszonyban látja és kívánja megoldani; a fegyelem korlátai között pedig határozott nemzetvédelmi munkaprogram megvalósítását kívánja szolgálni. Az egyetem által vezetett és az elmondottak szerint szervezett ifjúság tarthat egyedül számot az egyetem támogatására. Az egyetem hivatalos hatóságának és a diákságnak meg kell találnia végre az együttműködés útjait, hogy az univerzitás gondolata ne csak befelé, hanem kifelé is a leghatározottabban domináló szerephez jusson.

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 8. szám (április) 1–2. oldal

400. Eredményes tüntetés

Keresztény Diáktestvérem!

Pénzedet keresztény iparosnál és kereskedőnél költsd el!

Tudom, hogy elvileg könnyű ezt leszögezni, de a kivitele sok nehézségbe ütközik. Vannak olyan áruk, melyeket csak zsidónál kaphattok meg. Ilyen esetben természetesen elkerülhetetlen, hogy máshová menjen az ember vásárolni. Sokszor bizonyos cikkeket lényegesen olcsóbban kapok meg zsidó üzletben, mint kereszténynél. Némelykor ez is felmentő körülmény gyanánt esik latba olyan embernél, akinek nagyon vékony az erszénye. Nehezebben ment föl a harmadik körülmény, hogy ti. a zsidó boltban mindenkor finoman, udvariasan szolgálják ki a vevőt, míg a keresztény boltban sokszor tapasztalható az előzékenység hiánya. Ezen a ponton azt a kereskedőt is elmarasztaljuk, aki ilyen panaszra komolyan okot ad, és ezzel megnehezíti bizonyos fokban a keresztény ipar és kereskedelem pártolását.

Keresztény Diáktestvérem!

Pénziddel és érdeklődéssel csak a keresztény irodalmat és művészetet támogasd!

A zsidóság mindig szívesen szolgál a destrukciónak. Könnyen otthont talál nála a ledér, az ateista felfogás. Nem beszélek most egyes zsidó személyekről, (akik között lehetnek, sőt vannak is igazi vallásos emberek) hanem csak arról a szellemről, amely a zsidóság megjelenésével együtt jelentkezik és terjed egy-egy országban. A kommunista felfordulás idején a vezetők zsidók voltak Magyarországon, zsidók Oroszországban; zsidók tartották kezükben az irányítást az ausztriai kommunista lázadás idején, stb. Fertőző és nagyon mérgező a polgári társadalomra az a szellem, melyet a zsidóság destruktív része terjeszt. Jaj annak a nemzetnek, amely ez ellen a hullám ellen már nem tud védekezni!

A zsidóság megjelenése az irodalomban is a fagyos, dermesztő szél hatását idézi elő. A zsidó irodalom soha nem bántja a rabbinusokat, sem az ő nagyfőkéseiket, de mindig tolluk hegyén van, és szűrnak egyet mindazon, ami a keresztény társadalom előtt érték. Különösen az ún. zsidó zsenik törekszenek arra, hogy a kereszténység szellemi épületeit alapjukban robbantsák fel (Heine, Marx, Lombroso, Freud, Bergson, Einstein, stb.)⁶¹

Óvatosság a zsidó irodalommal szemben.

De itt is fennforog a nehézség, még magyar vonatkozásban is, hogy sokszor nem tudjuk, melyik a zsidó író és melyik nem az. Álljon itt tájékoztatásul néhány jól hangzó magyar név mellett az író, szerkesztő, rendező eredeti neve is.⁶²

Molnár Ferenc – Neumann Ferenc,
Szomory Dezső – Weisz Chajem,
Bíró Lajos – Blau Emil,
Lengyel Menyhért – Lefkovits Manó,
Kóbor Tamás – Biermann Adolf,
Nádas Sándor – Neumann Ignác,
Szomaházy István – Steinner Adolf,
Miklós Andor – Klein Árminolesz,
Farkas Pál – Wolfner Pál,
Erdősi Dezső – Ehrenwald Pinkász,
Bernát Ottó – Singer Félix,
Szép Ernő – Schön Ezékiel,
Erdős Renée – Waldmann Ernesztin,
Révész Béla – Reicher Ármin,
Kabos Ede – Rosenberg Eudem,
Sebestyén Károly – Schossberger Károly,
Jászi Oszkár – Jakobovits Gerde,
Kéri Pál – Krámer Pál,
Lakatos László – Kellner Izrael,
Jób Dániel – Ziffer Dávid,
Berkes Imre – Bergl Izidor,
Emőd Tamás – Fleischer Ernő,
Lázár Miklós – Léderer Mich,
Ágai Béla – Aunisz Béla,
Heltai Jenő – Ichor Jet

⁶¹ Nagyon érdekesítően és zseniális beállításban ír erről a témáról a híres olasz író, *Papini Gog* című könyvében. Magyar fordítása megjelent Nisztor Zoltán tollából 1933-ban, Vigilia-kiadás. A szóban forgó téma a „Benubi eszméi” c. fejezetben található meg.

⁶² Bővebben: *Sajtószemle* 1933. év 13. sz.

Nézzünk utána annak, hogy milyen művészet az, amit a zsidó írók, színészek a közönség elé tálalnak. Vajon felemelő? Lélekneszesítő? Vígjátékai tiszta szívből kacagatók, öröm nélküli örömet okoznak? A zsidó psziché nincs erre berendezve. A legkritikább esetben lehet látni, hogy valamelyik zsidó szívből kacagna. Nem tud igazi, szívből örömet érezni. Az évezredek átok: „Az Ő vére rajtunk és fiainkon!”⁶³, mint fullasztó lidércnyomás ül kedélyén. Legfeljebb gúnyból tudnak nevetni, akár másokat, akár önmagukat gúnyolják ki.

A zsidó psziché hamarabb áll a ledérség, mint a szigorú erkölcs szolgálatába. Amit Németországban csináltak a háború után, azt még a nem vallásos nácik is megsokalták. Természetes erkölcsi érzékük sem bírta már elviselni azt a hullamérges légkört, ami a különféle zsidó kézben levő folyóiratokból, magazinokból, mulatókból, stb. kiáradt.

Óvatosság a zsidó „művészettel” szemben! Védekezzünk! Ne ássuk meg a nemzeti erkölcs sírját nemtörődömségünkkel. Támogassuk mindenütt a keresztény művészetet. Az eredményes tüntetésnek ez legyen a harmadik eszköze.

Mindezek az adatok, megállapítások ne szolgáljanak arra, hogy gyűlölet támadjon bennünk a zsidósággal szemben. A gyűlölet pogány jellemvonás. Inkább a részvét és sajnálkozás érzetének kell eltöltenie a keresztény ember szívét, ha arra gondol, hogy ez a megtévedt nép mennyire magánhordja még most is az átok súlyát. Kétezer év óta hontalan bujdosó és sehol sem kívánatos – idegen. De a részvét érzete ne akadályozzon meg bennünket az ő törekvéseik ellen való kitartó harcban, a keresztény eszmék érvényesítésében az élet minden területén. Tartozunk ezzel annak a Názáreti Jézusnak, akinek a zsidóság „jóvoltából” 1900 évvel ezelőtt a gyalázat fáján kellett életét bevégeznie.

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 8. szám (április) 5–6. oldal

401. Haldokló kultúrák

Csökkenő születési, emelkedő halálozási arányszám a magyar földön. Védekezés az egyke, harc a kapitalizmus túlkapásai ellen

A Schola Americana rendezésében kedden este nagy érdeklődéstől kísért előadást tartott Somogyi József dr. főiskolai tanár „A népek és fajok haldoklása” címmel a tanárképző főiskola dísztermében. Előadásában rámutatott arra, hogy a darwinizmus tanítása szerint a létküzdelemben a tökéletesebb, tehetségesebb, harcra jobban felkészült egyének és fajok mindjobban elfoglalják az élet színterét a gyengébbek előtt. A tapasztalat azonban sok tekintetben az ellenkezőjét mutatja. Kipusztultak az őskor legborzalmasabb óriásai, és ma is pusztulóban vannak az állatvilág királyai. Hasonló sorsot mutat az emberiség története is. A világtörténelem nagyjainak utódait ma legtöbbször már hiába keressük, a legkiválóbb családok, uralkodó dinasztiák, főnemesi családfák legtöbbször néhány generáción belül kihalnak. A magasabb társadalmi osztályok, a vezető rétegek körében a szaporodás jóval kisebb, mint az alsó társadalmi osztályokban.

⁶³ Mt 27, 25